

„Jöjjetek velem csak ti magatok egy lakatlan helyre, és pihenjetek meg egy kisé.”

(Márk Evangéliuma 6,31)

Szentháromság ünnepével lezárult egyházi esztendőnk ún. „ünnepi fél-éve”. Vasárnapjainkon, ünnepeinken végigkísértük Urunkat születésétől keresztútjáig. Együtt örvendztünk feltámasztásának és a Szentlélek kitöltetésének ünnepén. Mit hoz számunkra az ún. „ünnep-telen félév”? Egyhangúságot, eltávolodást vagy talán unalmat? Bízom benne, hogy semmiféleképpen sem ezeket. A szentháromság ünnepe utáni vasárnapok kifogyhatatlan lehetőséget kínálnak számunkra. Jézus fenti szavai tömören öszszefoglalják ezeket a lehetőségeket.

„Jöjjetek velem...” Most is, mint életünk minden napján magához hív bennünket. Hív minket örömmel és bánatunkkal együtt. Minden élethelyzetben van szava hozzánk. Ha kell bátorít, ha kell erőt ad, amikor kell vigasztal bennünket. Lehetőségünk van arra, hogy tanítására figyeljünk, és lehetőségünk van arra, hogy közelében legyünk. Az események, ünnepek pergése után is hív minket. Megszólal és megszólít a hétköznapokban, de nem hét-

Krisztus mint pásztor. Mozaik falkép Galla Placidia császárné sírkápolnájából. Ravenna, 440 körül.

köznapni módon. Tanításának, szeretetének páratlansága megragadhatja és átforgalmazhatja életünket. Biztos, hogy terheink

és gondjaink nem tűnnek el egy pillanat alatt, de nem egyedül kell hordoznunk ezeket. Jézus nem csupán az utat és az irányt mutatja. Nem egyszerűen előírja, hogyan kell élnünk. Vezet és felsegít az úton, együtt van velünk. Hiszen Ő azt mondja: „jöjjetek velem”.

Igénk másik gondolata is szívet melengető: „*pihenjetek meg egy kisé*”. Jól tudjuk milyen hasznos és fontos az emberi szervezetnek, a családnak néhány hétre félretenni a munkát és együtt pihenni, feltölteni egy évre. Szüksége van a feltöltekzésre a testünknek és a lelkünknek egyaránt. Fontos hogy tetteinket, céljainkat átgondoljuk. Jól ismerjük Mária és Márta történetét: Márta sürög-forog, Mária pedig hallgatja az Urat. Le kell ülnünk a mester lábaihoz, rá figyelünk, hogy utána feltöltekve, erővel és kedvvel szolgáljunk.

A szentháromság ünnepe utáni vasárnapokon és alkalmakon ilyen feltöltekzést kívánok mindannyiunknak. Ámen.

Péterné Benedek Ágnes

ÁPRILY LAJOS

IMÁDKOZOM: LEGYEK VIDÁM

Én Istenem, legyek vidám,
hogy házamat vidítani tudjam.
Mosolyogjak, ha bánatanak,
és senkire se haragudjam.

Arcom ne lássa senki sem
bánkódni gondon és hiányon.
Legyen szelíd vasárnapom,
ha mosolyog a kisleányom.

Én Istenem, legyek vidám,
ma minden gondot tűzre vessek.
Nyújtsam ki kincstelen kezem
s szegényen is nagyon szeressek.

Tudom, sokat bővölt a gyász,
a hollós téli bút daloltam.
A bátrakkal hadd mondok el:
panaszkodtam, mert balga voltam.

Én Istenem, legyek vidám,
ujjongjon újra pusztá lelkem,
mint rég, mikor falum fellett
az első forrásvízre leltem.

Ködökbe csillanó sugár,
víg fecskeszó bolond viharban,
tudatlan gyermekhang legyek
a jajgató világzavarban.

Szeretettel köszöntök mindenkit „Erős Vár” című gyülekezeti újságunk hasábjain. Jónéhány hónap eltelt azóta, hogy olvashattuk előző számunkat. Annál nagyobb öröm, hogy erre újra sor kerülhet.

Újságunk célja mind a mai napig az, amit első megjelenésekor kitűztünk magunk elé. Jelt adunk arról, hogy élünk, mozgunk és vagyunk. Hetek, hónapok távlatából visszaemlékezünk azokra az együttlétekre, alkalmakra, történésekre, melyeket együtt átélünk. De híradásainkban különösen is gondoltunk és gondolunk mindazokra, akik valamilyen oknál fogva nem lehettek együtt velünk.

Továbbra is az a legfontosabb célkitűzésünk, hogy lelki táplálékkal szolgáljunk. Vagyis hogy minden szavunkkal azt a meggyőződésünket közvetítsük, amit Pál apostol bizonyágtételeként a Római levélben olvasunk: „Öbenne - vagyis Istenben - élünk, mozgunk és vagyunk”.

Gyülekezeti újságunk felépítését és szellemiségét illetően továbbra is tartjuk magunkat azokhoz az elvekhez, melyeket eddig követtünk. Néhány ponton azonban változtattunk. Jelen számunkban részletesebben tájékoztatunk az új, eddig nem ismert kezdeményezésekről - úgy mint a „Múlt és jövő találkozója” elnevezésű szeptember 14.-i rendezvényünkről valamint „Generációk találkozása” című szeptemberben kezdődő és több hónapon át tartó programunkról. Szükségét éreztük annak is, hogy rövid tájékoztatást adjunk a temető és az egyházfenntartói járulék rendszeréről.

Október 31.-én ünnepeljük reformáció ünnepét, mely arra hívja fel a figyelmet, hogy az egyháznak és a gyülekezeteknek újra meg újra meg kell újulniuk. Ezen ünnep jegyében készült el a gyermekoldal. Tudjuk, hogy sok gyermek olvassa szívesen ezt az oldalt. Ezúton kérjük, hogy az ott szereplő rejtvények és feladatok megoldását juttassák el a parókiára.

Sokak munkája van abban, hogy ez a gyülekezeti újság folyamatosan megjelenjen. Ezúton mondok köszönetet Istennek hálát adva mindenkinek. Mindazoknak, akik újságunk megjelenetésében tevékenyen résztvesznek és mindazoknak, akik szolgálatukkal, lelkesedésükkel és elkötelezettségükkel hozzájárulnak gyülekezeti életünk oly sok eseményéhez.

Mögöttünk van a nyár, amikor reménység szerint a mindennapok gondjai és terneivalói mellett jutott időnk pihenésre és felüdülésre. Emlékezzünk erre mindig örömmel és hálaadással, de nézzünk reményteljesen a jövő felé! Úgy ahogyan azt Pál apostol teszi: „Ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé”.

Erős Vár a mi Istenünk!

Péter Attila

Interjú

dr. Hausmann Jutta

professzornővel

Az interjút készítette: *Simonyi József*

- *Kedves Professzorasszony! Kérem szóljon néhány szót önmagáról és arról, hogyan került Magyarországra és azon kívül az Evangélikus Hittudományi Egyetemre.*

- Bajor lelkészként kerültem a Magyar Evangélikus Egyházba. Sok évet töltöttem Neuendettelsauban: először teológus hallgató, majd segédlelkész voltam a Diakoniai Intézetbenben, majd tanárság a hittudományi egyetemen. Doktoráltam, habilitáltam. Közben sok hittanórát tartottam. A bayreuthi egyetemre hívtak óraadóként, 1 évet tanítottam ott Ószövetséget és Újszövetséget egyetemi tanári állásban. A férjem a bajor egyház egyik esperese, a fiunk Berlinben tanul.

Éveken át találkoztam D. Szebik Imre püspök úrral nemzetközi konferenciákon a keresztény-zsidó párbeszéd keretében. A püspök úr meghívott ide, először vendélgelöadásokra jöttem, „összebarátkoztunk” a Teológián - és itt maradtam.

- *Nyilván nagy változásokat hozott életében a magyarországi hívás elfogadása. Milyen célokkal és tervekkel érkezett meg szakmai munkáját tekintve?*

- Teológiai tanítás és kutatás nem független a környezetétől, amelyben él. Óriási kihívás számomra még mindig a Németországban tanult és tanított teológiát összhangba hozni az itthoni helyzettel. Az egyik célom: a teológiai párbeszéd intenzívebbé tétele a nyugat-európai teológia és az itthoni között a tu-

dományban és az egyházban egyaránt. A terveim? Az utánpótlás hiány miatt elsősorban segíték a tanításban és az utánpótláskérdés megoldásában (ezt pld. mostanában mint a Doktori Iskolánk vezetője az egyik főfeladatommak érzem). Tankönyvkiadásra is gondoltam, eddig inkább háttér munkában vettem részt, de remélem, jövőre már megjelenik valami saját tollamból is.

- *Immár nyolcadik éve él Magyarországon és látogatja a gyülekezeteket. Milyen hasonlóságokat és különbségeket fedezett fel a magyarországi és német egyházi illetve gyülekezeti életben?*

- „Erős vár a mi Istenünk” - bármelyik gyülekezetben jártam, találkoztam ezzel a köszöntéssel. Ez eléggé meglepett eleinte. Most már jól tudom, hogy ez az identitástudatnak a jele, mint az oly sokszor látható Luther-rózsa is. Meg kellett szoknom, és most már megtanultam, hogy milyen fontosok ezek jelek a kisebbségi helyzetben. Fontos kifejezni, hogy evangélikusok vagyunk. Nagyon feltűnő az összetartozás is, és a nyitottság a vendégekkel szemben. Őrülnék, ha az egyház még nyitottabb lenne az égető szociális-társadalmi kérdésekkel szemben - még mindig rengetek sok energia megy arra, hogy magunkkal foglalkozzunk, ahelyett hogy azokkal, akik várnak ránk.

- *Szeretevendégségünkre nem egyedül érkezett, hanem egyik munkatársával Szabó Julianna ferencvárosi lelkész nővel tartották meg diáképes*

előadásukat. Milyen szeltemben irányítja a tanszéki munkát?

- A teológiai munkához nélkülözhetetlen a párbeszéd. Számomra fontos olyan munkacsoport a tanszéken, amely komoly tudással, ötletekkel, korrigálással és jó hangulattal előre viszi a munkát. Nagy örömmel, hogy olyan munkatársaim vannak (doktoranduszok, óraadók, hallgatók), akikkel nagyon konstruktívan és kreatívan lehet együtt dolgozni, és jó minőséget elérni. Remélem, hogy a maglódi gyülekezet velem együtt örül annak, hogy immár a doktoranduszaim közé sorolhatom Péter Attila lelkész urat.

- Gyermekkorunkban az ószövetségi történeteket tanuljuk először hittanórán, majd felnőve az istentiszteleteken viszonylag kevés igehirdetést hallunk ószövetségi textusokról. Milyen formában érdekes ismereteinket és hittapasztalatainkat az Ószövetségre építeni?

- „Végre!” reagáltam tavaly a hírre, hogy újra szerepelnek ószövetségi textusok igehirdetés alapjaként. Érdemes a bibliárákon ószövetségi textusokat együtt olvasni és azokról gondolkodni, sőt a saját, privát bibliáolvasás folyamán ezekre figyelni. A művészet is sokat segíthet, pld. a Gryllus testvérek szép zenei Zsoltárok feldolgozása. De nem kell messzire menni: A maglódi templom építészeti jól tudtak, milyen közel áll az Ószövetség üzenete hozzánk. A karzat freskói hívnak bennünket, hogy az ott kifejtett hitbeli tapasztalatokat átéljük és talán érdemes a Bibliában is utána lapozni, hogy így még mélyebben részesülhessünk bennük.

- Évtizedek óta foglalkozik tudományos szinten az Ószövetséggel. Miért fontos az Ön számára illetve számunkra?

- Az Ószövetség a mi Bibliánknak egy része, amelyben Isten igéjével találkozunk. Ezért már több mint érdemes, vele foglalkozni. Amiért külön vonzó számomra az Ószövetség, az az életközelsége. Az emberi sorsok, amelyekről beszél: Micsoda küzdelmek és örömek egyaránt. Micsoda hitbeli gyengeségek az erősségek mellett – és minden mögött van az Úr, aki kezében tartja az emberi sorsokat. Ha ilyen szemmel olvassuk a régi, de nagyon aktuális textusokat, folyamatosan találkozunk Istennel, de magunkkal is. Ez egy izgalmas találkozás – mi lenne fontosabb?

Kedves Professzor asszony! Köszönöm a beszélgetést, csakúgy mint az ádventi szeretetvendégséget. Kívánom, hogy egyházzunk sok gyülekezetének, lelkészének és tanítványainak adja út azt a tudást és hozzáállást, amit önnél tapasztalhatunk.

Elnyert pályázatok – induló programok

Az elmúlt év végén három pályázatot nyújtottunk be a Szociális és Családügyi Minisztérium kiírt pályázataira. Mindegyik pályázat a családok, a különböző generációk együttélését, egymás megismerését és ezáltal jobb megértését célozta. Örömmel pályázataink egy részéhez kapunk támogatást, de terveink szerint mindegyiket maradéktalanul megvalósítjuk.

1. Múlt és jövő találkozója

2002. szeptember 14-én, szombaton 11 órakor a Maglódi Evangélikus Egyházközségért Alapítvány ünnepi istentiszteletre és szeretetvendégségre hívja az egyházközség ecseri és maglódi

- 70 éven felüli tagjait
- a mozgásában korlátozott gyülekezeti tagjait, korhatár nélkül
- evangélikus családban élő hat éven felüli, még nem konfirmált gyermekeket, és családjukat.

Az istentisztelet helyszíne a maglódi evangélikus templom, a szeretetvendégségé pedig a templom melletti evangélikus parókia kertje; rossz idő esetén a parókia helyiségei. Számítunk a szociális otthonok lakóira és azokra, akik a környéken gyermekeiknél élnek. A résztvevők szállítását kérés szerint biztosítjuk.

Szívesen várjuk a jelentkezéseket!

A hirdetés azért fogalmazódott meg, hogy a szeretetvendégség elérje célját: az örömet és a hovatartozás érzését erősítse minden résztvevőben.

A gondolatot, ami alapján a program megvalósul, a jól ismert, régen látott gyülekezeti tagok hiánya indította el, hogy üres a helyük a padban és hogy hiányoznak az egyházközség életéből. Azzal, hogy istentiszteleten szeretnénk újra együtt lenni velük, talán a lelkükben lévő űrt is sikerül kitölteni: újra szívükbe fogadni Isten igéjét, újra hallani az orgonát, újra énekelni és imádkozni azon falak között, ahová az életük során az Úr elé vitték szívük örömét és minden terhét. Szeretnénk, hogy lássák az egyházközség él, hitében erős és hogy az öreg templom padjai nincsenek ürességre ítélve.

A program gondolata a kisgyermekek meghívásával teljeseedik ki, hisz' ők a gyülekezet jövőjét jelentik, gyülekezetbe tartozásuk pedig hitéletüket segíti.

Mindenki jelentkezését és részvételét szeretettel várja:

Az Alapítvány Kuratóriuma és az Egyházközség vezetősége

2. Generációk találkozása

Ezzel a címmel indítunk el az ősszel egy sorozatot. Életünk meghatározó és legfontosabb része a családjunk. Napjaink felfokozott életritmusában fontos, hogy óvjuk kapcsolatainkat, családjunkat. Fontos, hogy egy-

másra figyelve oldjuk meg konfliktusainkat, problémáinkat. Gyakran már nem él egy háztartásban együtt több generáció, de a törődés és a kapcsolattartás fontosságát így is érezzük. Alkalmainkon előadások és beszélgetések formájában lehetőségünk adódik arra, hogy a különféle generációk közötti – esetlegesen az életkori különbségekből adódó – problémák megoldását keressük. Reményeink szerint az előadások arra készítetnek bennünket, hogy végiggondoljuk, hogyan viszonyulunk a ránk bízottakhoz, mint szülő, mint gyermek vagy mint házastárs. Az év folyamán foglalkozunk fájdalom élethelyzetekkel is: hogyan engedjük el felnövekvő gyermekeinket, hogyan dolgozunk fel a válast, a betegség tényét és a végző elváltat szeretteinktől. Ezeknek a kérdéseknek a megbeszélésében meghívott előadók (pszichológus, pedagógus, orvos) lesznek a segítségünkre a gyülekezet lelkészei mellett. Minden korosztályt szeretettel hívunk ezekre az alkalmakra, minden hónap harmadik péntekén este 6 órára! Az első alkalmat szeptember 20-án tartjuk.

A sorozat tematikája:

Szeptember: Önismeret. Milyen életkor-szakban vagyok? Helyem valamint pozícióm a családban – *Péterné Benedek Ágnes*

Október: Szülői szerepek, gyermeki szerepek, életkori sajátosságok – *Dr. Szabolcs Éva*

November: A kommunikáció problémái a családban – *Dr. Szalay Mária*

December: Karácsonyra készülés. A szeretet, a családi kohézió ereje – *Holkó Ágnes*

Január: Elengedni a gyermeket, leválni a szülőről – *Mesterházy Andrea*

Február: Krízis I. A válás feldolgozása – *Dr. Muzsnay Márta*

Március: Krízis II. A betegség és a halál feldolgozása – *Dr. Cserháti Péter*

Április: Konfliktushelyzetek egy családon belül – *Péterné Benedek Ágnes*

Május: Nemi szerepek a családban. Anyák napja, apák napja – *Péter Attila*

Június: Kiértékelés. Család, gyülekezet, társadalom – *Péterné Benedek Ágnes*

3. Kirándulás Székesfehérvárra

Immár hagyomány gyülekezetünkben az őszi kirándulás. Minden esztendőben célunk, hogy olyan helyeket látogassunk meg, melyek mind történelmi-kulturális mind természeti látnivalókban gazdagok. Emellett fontos számunkra, hogy megismerkedjünk a táj evangélikus nevezetességeivel. Mindegyik előző kifogyhatatlan öröm forrása, hogy gyülekezetünk tagjai – fiatalok és idősek együtt tölthetnek egy élményekben gazdag napot. Ez éven Székesfehérvárra és környékére látogatunk el október 12.-én. Már most szeretnénk felhívni a figyelmet erre a napra, részletes információkat pedig szeptember második felében az istentiszteleti hirdetésben kaphatunk.

Hálaének az Isten népe számára

A 100. zsoltár magyarázata

Hálaadó zsoltár

Nincs nagyobb bűn annál, mint-hogy valaki elfelejti a hálájának kifejezését. Nem vesz, nem akar tudomást venni arról, hogy jót tettek vele és hogy ezért tartozik. Akkor is adós, ha a jötevő nem szorul rá a viszonzásra, nem tart igényt a hálálkodásra. Igazán annak van szüksége a köszönetnyilvánításra, örömeinek kinyilvánítására, akivel a jót tették. A legnagyobb jellemtelenségek egyike, ha valaki nem tudja, hogy kinek és mivel tartozik. Az Atyának mi a létünket és a világ létezését köszönhetjük és Fia kereszthalálával a legnagyobb áldozatot, melyet értünk bárki is adhatott. Erről nem tudomást venni és nem hálával gondolni a legnagyobb bűn. Ez a hálátlanság rendkívül gyakori. A hálát tudni adás tulajdonsága ritka adomány. Ez is, mint minden Isten ajándéka. A megkeményedett szív csak önmagát szereti, csak önmagában bíz, és felháborodottan hárítja el, hogy ő tartozna is valakinek.

Dávidnak megadta az Úr a nemes jellemet, a nyitott szívet és az alázatos hálaadás képességét. Dávid szoros kapcsolatban állt az Úrral. Ennek ellenére Dávid is meg tudott botlani és képes volt megbukni. A magabiztosság és az önteltség Dávidot is megbéklyózta, és szívét elfordította Istentől. Hadvezérének Uriásnak – akinek hálával tartozott hűségéért, hősiességéért – feleségét Betsabét kívánta meg magának és Uriást halálra adta.

Ujjongjatok az Úr előtt az egész földön! Szolgáljatok az Úrnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé!

Izrael gyakran megfélemedezett arról, hogy ki az az Isten, aki őket vezeti, aki kihozta őket Egyiptomból, aki nekik adta az ígéret földjét, és aki megváltót ígért nekik bűneik bocsánatára és bűneik végső eltörlésére. Sokszor visszatértek a bálványimádáshoz. Dávid itt arra buzdítja őket, hogy vigadjanak, mert igaz Isten vezeti őket, aki uralkodik az egész földön. Dávid bűnének következménye viszont ismétlen odavezetett, hogy egyre többen fordultak el az Úrtól. „Az istenfélelem Izraelben elvesztette korábbi erejét és sokak szemében elhalványult a bűn utálatossága, ugyanakkor azokat, akik nem szereték és nem félték Istent csak felbátorította a törvényszegésre” (E.G. White: *Pátriárkák és Proféták*).

A hárfázó Dávid király ábrázolása. Miniatura a Westminster apátság pasaltériumból. (XII. század, London British Múzeum).

Az Úrnak szolgálata akkor jó, hiteles és őszinte, ha örömmel és vígan történik. Isten gyülekezete nem búslakodó, megtört emberek összejövele, hanem olyanoké, akik örömeiket és bánatukat Isten elé viszik és tőle kérnek erőt, áldást életükre és szolgálatukra. Bár ma a kereszténységről sokszor hamis, eltorzult kép él. Egyszer a templomban egy istentisztelet során sokat mosolyogtam, vidáman hallgattam Isten ígését. Az istentisztelet végezetével többen érdeklődtek, hogy mi volt jókedvem oka. Szokatlanak tűnik talán az Isten házában a vidámság, az öröm kimutatása, pedig Isten felé így fejezhetjük ki hálánkat igazán.

Tudjátok meg hogy az Úr az Isten! Ő alkotott minket, az övéi vagyunk: az ő népe és az ő legelőjének nyája.

Dávid bizonyosságot tesz arról, hogy az ő Uruk az egyedüli Isten. A teremtő Isten, akinek létezésüket köszönhetik. Ez az Isten, aki mindenben, és mindeneken Úr, kiválasztotta Izraelt, hogy az ő népe legyen. Ennek az Istennek kell hűen szolgálniuk. Aki mindezt még mindig kételkedően fogadja, annak Dávid a zsoltárban ismételten a tudtára adja az igazságot. Aki azon-

ban mindezek ellenére mégsem hisz és nem akar „láthatatlan” Istent magának az választhat magának „látható” Istent, Báált. A választás szabadsága mindenkinek adott: „De ha nem tetszik nektek, hogy az Urat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az isteneket, akiket atyáitok szolgáltak a folyamon túl, akár az emoriak isteneit, akiknek a földjén laktok. De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk.” (Józs. 24: 15)

Menjete be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba dicsérettel, adjatok hálát neki, áldjátok nevét!

Templomba menni és hálát adni az Úrnak a legnagyobb öröminneps. A hetedik napi istentisztelet a legfőbb ünnep. A tízparancsolat is megerősíti ezt. Alázatot kér tőlünk Dávid, olyan értelmes alázatot, mellyel ő maga is fordult az Úrhoz. Hálaadás, dicséret, áldás – nem Istennek van ezekre szüksége, hanem nekünk, akik az ő nyájába tartozunk akarjuk magunkat vallani. Aki nem tudja, hogy mivel tartozik az Úrnak, vagy aki tudja és nincs meg benne a kellő alázat, hogy ezt a megfelelően ki is mutassa az méltatlan arra, hogy a juhok közé sorolják.

Mert jó az Úr, örökké tart szeretete és hűsége nemzedékről nemzedékre.

Nemcsak a kifejezett visszautasítás az, ami miatt méltatlanná válik az ember Isten országára. A közömbösség, a nemtörődomség és a könnyelműség is halált hozhat annak elkövetőire. Hiába ad az Úr kegyelmi időt minden nemzedékeknek, ha megfelelő alázat híján nagyon sokan nem kívánják Isten törvényeit nemhogy megtartani, még csak meghallgatni sem. A kegyelem szavunk görög eredetű és örömet jelent. Adjunk hálát Istennek jószágáért, kegyeleméért, és hűségéért azért az evangéliumért, mellyel mindannyiunkat megajándékozott. „Oh én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből? Hála az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus!” (Rm. 7: 24-25)

Az összes zsoltár magasztalja Isten hűségét és igazságát. Arra tanít, hogy mindig van menekvés és vigasztalás az Úrban. Luther írta 1525-ben, utószavában a Zsoltárok könyvéhez: „A Zsoltárok könyve valódi iskola, mivel a hitet és az Isten iránti jó lelkiismeretet tanítja, gyakorolja s erősíti.”

Vaskó Krisztián

Interjú Nobik Erzsébet lelkésznővel

Az interjút készítette: Kovács Andrásné

- Lelkésznő! Ön a Magyarországi Evangélikus Egyház Országos Szlovák Lelkészi Szolgálatának lelkésze. Miben látja szolgálatának jelentőségét?

- Először is szeretettel köszöntöm minden testvéremet, akik otthonukban olvassák ezt a riportot és így pünködsdi szolgálatom után újra vagy most először találkozunk. Csodálatos dolog az Úrnak szolgálni. Egy bizonyíthatatlan és megmagyarázhatatlan világ üzenetét kell továbbadni a számítógép és az internet világában élő felnőtteknek, fiataloknak, gyermekeknek egyaránt. Nem könnyű utat találni a szívekhez. Ehhez ismerni kell a ma emberét foglalkoztató kérdéseket. Hiszen a válságban lévő családi közösség, az anyagiakhoz való viszony, a „mindent szabad, ami nekem tetszik” gondolkodásmódja, a félreértett hazafiság kérdése mind-mind válaszra vár. Szolgálatom célja első helyen az ige választ adni, az élő Jézus szavát közelhozni, e kétezer éves üzenet időszerűségére felhívni a figyelmet. Mindezt boldogan teszem lassan feledésbe merülő anyanyelvünkön, a hazánkban eddig megőrzött szlovák archaikus nyelven, mely a szlovák irodalmi nyelv alapját képezi. Szolgálatom jelentőségét abban látom, hogy Urunk megmagyarázhatatlan világát lefordíthatom a kézzel fogható szeretet, a békesség és a reménység üzenetévé. Ugyanakkor segíthetek egy nemzetiségnek abban, hogy megmaradjon, éljen és hálás legyen azért, hogy szívében két nyelven is megszülethetnek a hála szavai.

- Mire helyezi munkájában a fő hangsúlyt?

- Azt hiszem, erre a kérdésre részben már válaszoltam. Két ország polgárai vagyunk, két nép gyermekei. A gólgotai kereszt áldozatának személyes elfogadása által, az igaz bűnbánat és az abból fakadó bűnbocsánat által Isten országának polgárai és az egyetemes anyaszentegyház tagjai vagyunk. Ugyanakkor megszületünk a felosztott világ valamelyik országában, valamely nép polgáraként. Ugyanakkor mi nemzetiségiek génjeinkben, nyelvünkben, múltunkban, jellemünkben tudatosan vagy a tényt egyszerűen elfogadva egy harmadik közösséghez is tartozunk. Szívünkben a világ különböző részein szétszórta élő, maroknyi, de élni akaró népek, a szlovákságnak is tagjai vagyunk. Hogy a három közül melyik a legfontosabb? Természetesen az örökkévaló Isten Országának tagja lenni. De odáig e világon keresztül vezet az út. És ezen az úton nagyon fontos a hűség. A hűség mindazokhoz, akikhez tartozom. A hű-

ség, mely által elfogadom, hogy Isten akaratából születtem abba a közösségbe, amelybe születtem. És ha nem vállalom annak kiletét, máságát, Isten akaratára mondtam nemet. A fő hangsúly tehát Isten akaratának keresésén van. De ezt nem valaki ellen, hanem valamiért, nem befolyásolt indulatok alapján, hanem - mint már említettem - Isten teremtő akaratát elfogadva kell keresnem nemzetiségem érdekében.

- Nagy távolságokat leküzdve látja el szolgálatát. Így lehetősége nyílik ismerkedésre, kapcsolatfelvételtre és az anyanyelv ápolására hívhatja fel a figyelmet. Milyen tapasztalatai vannak egy-egy látogatásának hatásáról?

- Az országot járva valóban nagy baráti körrel, vagy inkább úgy mondanám, hogy testvéri közösséggel ajándékozott meg Urunk. Hatalmas ajándék ez egy olyan ember számára, mint én, aki férj, gyermekek, unokák, testvérek nélkül születtem eltemetve - emberileg nézve - teljesen egyedül vagyok. Csodálatos érzés tapasztalni az összetartozást. Azt hogy bűvópataként törnek fel szavak, kifejezések a lélek mélyéről, melyek évtizedekkel ezelőtt még a mindennapi élethez tartoztak. Egy-egy szolgálati út nem csak az istentisztelet közösségét jelenti, hanem beszélgetéseket, melyekben emlékek élednek gyermekkort és szülőket, hétköznapok, vasárnapok és ünnepek hangulatát idézve. Nem érzélgőség, nem a hangulattal való visszaélés ezekben a beszélgetésekben bátorítani arra, hogy keressük azokat az alkalmakat, melyeken újra hangozhat a szlovák szó. Melyeken újra felhangozhat a Transcius csodálatos énekkincse. Vagy az új szlovák énekeskönyv, a Szpavnyik énekeit tanulva teljesíthetjük az ige felhívását: „Énekeljtek az Úrnak új éneket!”. Bátorít a további szolgálatra, amikor egy-egy istentisztelet után kiderül, hogy a jelenlévők túlnyomó többsége érti az elhangzó igehirdetést, és kéri, hogy legyen másor is szlovák istentisztelet. Látogatásaim, szolgálataim hatása? Egy-egy könnycsepp a szemekben, mely rég pihenő szülőket, nagyszülőket idéz, téli esték lámpagyújtás előtti beszélgetéseit és annyi mindent, ami szlovák szavakat és azok hangulatát idézi bennünk. Mindez sokszorosan kárpótol az elmondott szavakért és ezer kilométeres utak fáradságáért.

- Milyen érzésekkel szolgált és hirdette Isten igéjét pünkösd ünnepén itt Maglódon?

- Emlékek hangulatával készültem a szolgálatra és végeztem azt. Teológus koromban hazafelé utazva a vonaton találkoztam és beszélgettem maglódi asszonyokkal - természetesen szlovákul. Tőlük tudtam meg, hogy lelkészük szarvasi. Édesanyját, testvérét nagyon jól ismertem. Sokat beszélgettem velük szlovákul. Csodálkoztam, hogy Kohút néninek, miért Harmati a fia. Aztán megtudtam. Azért, mert az I. világháború után szinte kötelező volt az eredeti szlovák nevek lecserélése. Jó volt látni, hogy él még a régi gyönyörű népviselet és nem utolsó sorban nagyon jól esett teli templomban hirdetni Isten igéjét a Szentlélek ünnepén. Hálás vagyok az Úrnak, hogy újabb gyülekezetben hangozhatott újra szlovákul az ige. Örömmel emlékszem vissza a szolgálatra és a találkozásokra. Köszönöm a Lelkész Úrnak és az egész gyülekezetnek a meghívást és remélem, hogy sor kerülhet rá másor is.

- Mit jelent személyes életében, hogy evangélikus lelkészként anyanyelvén hirdetheti Isten igéjét?

- Valahol nekem is az emlékezést jelenti. Családi háttérmet. De evangélikus egyházunk múltját is jelenti, hiszen annak túlnyomó többsége ott él, ahol a török megszállás, majd a Rákóczi szabadságharc és az annak leverésével járó pusztítások után a hatalmas néptelen területeket szlovák és német telepeseikkel népesítették be. A szlovák szóval és imádsággal nekik is tiszteletet fejezem ki, hiszen létszámában nagygyá és szolgálatukkal nagyon jelentősé tettek evangélikus egyházunkat. Édesanyám temetésekor láttam dédnagyanyám koporsójának feliratát. 1922-ben temették, világosan olvashatók a szlovák szavak. Ez is határozott választ adott azon kérdésemre, hogy ki vagyok én. Ki vagyok én, hova tartozom, mely nép és nemzetiség gyermeke vagyok? Mi a céloom ebben a világban? Nem egyszerű kérdések ezek. Nem is akarom egyedül megválaszolni őket. Inkább imában teszem ezt az Úr választ várva. Ekkor hálával fogadom el származásomat, senkit nem vetek meg származása miatt és senkit nem akarok rábírnai származása letagadására.

- Lelkésznő! Mind a mai napig jó érzésekkel gondolunk közöttünk végzett szolgálatára. Kívánjuk, hogy sok gyülekezetnek legyen része ebben. Isten áldását kérem életére és további szolgálatára.

Konfirmáció

Tavaly októbertől indult felkészülésünk a konfirmációra. Lelkesen jártunk ezekre az órákra, melyek szombaton délután 4 órakor kezdődtek. Barátságos hangulatban teltek az alkalmak, beszélgetéssel és tanulásal. A konfirmációi felkészüléshez tartozott az is, hogy meghatározott számú istentiszteleten kellett részt vennünk.

Május első hétvégéjén csendes hétvégére indultunk Albertibe. A 15 konfirmandus boldogan vett részt a táboron. Itt is komolyan, de vidám hangulatban folyt a munka. Ám a vizsgakérdések kikérdezése sem maradhatott el, itt többé-kevésbé mindenki jól szerepelt. Persze ehhez a táborhoz a pihenés, a játékos vetélkedők és a strandolás is hozzá tartozott.

Mikor hazaérkeztünk az utolsó szombaton, még egyszer utoljára átnéztük a kérdéseket, megtanultuk a kiválasztott ígéret és köszöntőket. Izgatottan vártuk a vasárnapot, melynek reggelén közös reggelin vettünk részt a parókián. Innen vonultunk át a szülők által erre az alkalomra gyönyörűen feldíszített templomba.

Miután véget ért a vizsga és jól sikerültek a fejeletek, mindenki feloldódott egy kicsit. Az ünnepi istentiszteleten elhangzottak a köszöntők, majd egyenként az oltárhoz járulva elmondtuk a kiválasztott ígét, egy közeli hozzátartozónk és a lelkész úr áldásával erősített meg bennünket. Névsor szerint családjaink körében vettünk részt éle-

Konfirmandusaink 2002-ben: Bondor Dorottya, Dulin János, Farkas Dilara, Hajdú Diána, Hajdú Levente, Harazin Nikolett, Koltai Brigitta, Maglódi János, Matus Gabriella, Nagy Alexandra, Nagy József, Pecznyik Krisztina, Pell Róbert, Szilágyi Csaba, Zsichla Máté

tünk első fontos úrvacsoráján, mely azt is jelentette, hogy beléptünk a felnőtt gyülekezetbe. Ezután átvettük okleveleinket és Bibliáinkat.

Bár a felkészülés során egy-két nézeteltérés is adódott a diákok és a lelkész úr kö-

zött, azért minden jól kezdődött és remekül végződött. Ekkor felvett ünnepi ruháink és az erről az alkalomról készített fotók örök emlék marad mindenki számára.

Pecznyik Krisztina

„Énekeljen az egész világ” (98. Zsolt.)

Hallottál már gyermekeket tiszta szívvel énekelni? Hallgattad-e Kodályt, Beethovent, Mozartot, Bachot élőzenei előadásban? Érezted-e magyarságod minden porcikádban parázsló népzenei ritmusok hallatán?

Akik május 31-én templomunkba látogattak, mindezeket sokszorosán átélhették, hiszen e zenei nyencségek széles tárházát világhírű művészek ajándékként kaphattuk.

A Vermesy Péter Művészeti Iskola negyedik diákszemeinek figyelő tekintete tapadt Tóth István tanár úr karvezetésére és csengő hangon, igaz boldogsággal dalolták népdalaikat, fújták furulyáikat. Istennek énekelni így tud a kisgyermek, a maga mondókáival és dallamvilágával.

Aztán csend lett. Hosszú csend. Olyan, mintha levegőt vennél és tekinteted a messzibe réved. Hallgatóként érezheted, hogy a dallam a szívedet, a fejedet és mindenedet átjárja, de benned mégis

nyugalom van. A lelked békéje volt ez, melyet folyton keresel és lám csak ülsz a templomban, meghallgatod Beethoven F-dúr Románcaát és rádöbben, itt van veled az Isten. Valami ilyesmit érezhettünk mindannyian Kostyák Attila hegedűművész játékát hallgatva, azzal a kislánnyal együtt, aki mindezek hallatán elsírta magát. Ő is biztosan sokáig emlékszik majd a lelket simogató dallamokra.

A Budapesti Fesztiválzenekar előadásában Mozart klarinét kvintettje pezsdített át ismét a jelen valóságába. Vermesy And-

rás a berlini zeneakadémia tanára XX. századi zongoraműveket hozott teljes kö-zelségbe.

Befejezőként pedig a Táltos együttes dunántúli népzenei dallamokat játszott. Igazi magyar motívumokat hallottunk, melyeket minden honfitársunk ott hordoz szívében. Csak engednünk kell, hogy a felszínre törjenek..

A Vermesy Péter Művészeti Napok elnevezésű koncertsorozat első állomása volt templomunk. Most már tudjuk az élőzene jelenlétét nem pótolja még a legjobb CD-lejátszó sem. Akik gyakran járnak koncertekre, ismerik a különbséget. A hangokat befogadni, átélni, az élmény részévé válni így lehet igazán. Köszönet érte mindazoknak, akik ezeket adták és azoknak is akik elfogadták, mert így az a kis világ, aki ott jelen volt, valóban énekel.

Holkó Ágnes

Összeállította:
Zombory Istvánné

Az evangélikus egyház jelképe a Luther-Rózsa.

LUTHER RÓZSA jelentése:

Együtt, szeretetben, Jézussal a szívben

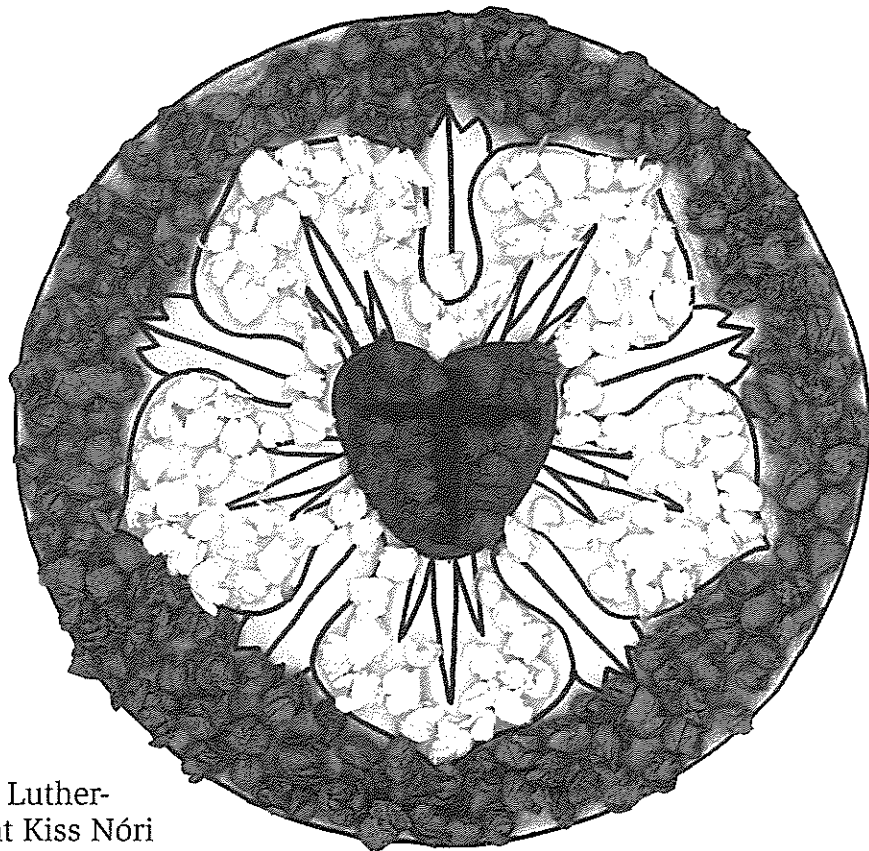
A benne található szimbólumok jelentése:

- sötétebb kör = együtt
- virágszirom = szeretetben
- kereszt = Jézussal
- szív = szívben

Emlékeztek ovisok?

Az óvodában ezt az imát tanultuk:

„Én Istenem, te légy velem,
éjjel-nappal őrizz engem,
ments meg Uram minden bajtól,
testi-lelki fájdalomtól!”
Ámen.

Ezt a Luther-rózsát Kiss Nóri és Matus Gabika készítette

Rejtvény

*Ha beírod a hiányzó mássalhangzókat,
a rejtvény függőleges első sorában
legnagyobb őszi ünnepünket olvashatod:*

	O		E	
E			E	
	I	Ú		
O		A		
	E		É	
	Á		O	
Á				
		A		R
I		A		
Ó		O		A

Kedvelt kétkerekű jármű

Lánynév

A szentháromság középső tagja

Ezzel is kenték Jézus testét

Hit, , szeretet

Nagy reformátorunk keresztnéve

Jézus apjának foglalkozása

Ennek az állatnak a hátán ült Jézus

Fohász

Kisgyermeket nevelő intézmény

GYÜLEKEZETI HÍREK

● Január 22-24-én az ökumenikus imahét keretében ökumenikus istentiszteleteket ünnepeltünk református és római katolikus testvéreinkkel.

● Január 30-án a gyülekezet lelkésze az Északi Evangélikus Egyházkerület lelkeszkonferenciáján vett részt Albertiben.

● Február 17-én a Gusztáv-Adolf- Segélyszolgálat szószékcserejének keretében Krámer György pilisi lelkész szolgált vendégigehirdetőként gyülekezetünkben.

● Az elmúlt évhez hasonlóan gyülekezetünk ebben az évben is csatlakozott a „Nők Világimanapjának Mozgalmához”, és március 1-i együttlétünk során együtt imádkoztunk az egész világért.

● Március 13-án gyülekezetünk látta vendégül a Dél-Pest-megyei Egyházmegye lelkészgyűlését.

● Március 17-én szupplikációs szolgálat keretében Szabó Ferenc ötödéves teológus hallgató hirdette közöttünk Isten ígését.

● Március 31-én a felnőtt ifjúság szolgálataival ünnepeltük a húsvét hajnali istentiszteletet, mely után szeretetvendégség keretében is hálát adtunk húsvét hajnaláért.

● Április 6-án gyülekezetünk hittanosai hittanversenyen képviselték gyülekezetünket Albertiben.

● Április 13-án a gyülekezet lelkésze szolgált az Encsen épülő evangélikus templom alapkövetésén és átadta a helyi evangélikus gyülekezetnek a Maglódi Evangélikus Gyülekezet áldás- és jókívánásait.

● Április 28-án gyülekezetünk énekkara részt vett Albertiben a Dél-Pest-megyei Egyházmegye énekkari találkozásán.

● Május 3-5-én gyülekezetünk hittanosai és konfirmandusai csendes hétvégét töltöttek az Alberti Evangélikus Egyházközség vendégházában

● Május 12-én ünnepeltük a konfirmációi

istentiszteletet, melyen konfirmandusaink vallást tettek hitükről.

● Május 19-én pünkösd első napján ünnepeltük hagyományörző pünkösd-i istentiszteletünket. Az ünnepi istentiszteleten Nobik Erzsébetnek, az Országos Szlovák Lelkeszi Szolgálat lelkészének köszönhetően szlovák nyelven is hirdettetett Isten igéje.

● Május 31-én templomunkban került sor a Vermesy Péter Művészeti Napok bevezető hangversenyére.

● Június 8-án gyülekezetünk konfirmandusai résztvettek egyházmegyénk Pilisen megrendezett konfirmandus-találkozásán

● Június 23-án gyülekezetünk hittanosai tanévzáró-családi istentiszteleten adhattak hálát az elmúlt hittan-tanévért.

● Augusztus 9-én gyülekezetünk adott helyet a 3. Gospel-Spiri Tábor zárókoncertjének, melyet templomunkban hallhattunk.

Összeállította: Péter Attila

Egyházközségünk presbitériumának tagjai

Simonyi József, Fő ut 96.
 Petrovics Jánosné, Kölcsey Ferenc u. 11.
 Holkó Ágnes, Sugár út 73.
 Nagy Györgyné, Sugár út 96.
 K. Szever Jánosné, Semmelweis u. 14.
 Holkó Mihály, Ady E. u.36.
 Pecznik Józsefné, Madách I. u. 4.
 Holbis Istvánné, Sugár út 99.
 Kérges László, Kölcsey Ferenc u. 17.
 Szeberényi Lászlóné,
 Bajcsy-Zsilinszky u. 3.
 Fabók Jánosné, Liszt F. u. 4.
 Zombory Istvánné, Kepler János u. 17.
 Domokos Béláné, Táncsics M. u. 12.
 Dobosné Sziráki Erika, Ecsery u. 4.
 B. Hajdú Mária, János u. 14.
 Gubcsó Jánosné, Sugár út 124.
 Kiss Pálné, Liszt F. u. 7.
 Vaskó Krisztián, Bajcsy-Zsilinszky u. 59.
 Gohér Pál, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
 Gohér Pálné, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
 Takács János, Árpád Vezér u. 104.
 Varga Gabriella, Sugár út 94.
 Domokos László, Táncsics M. u. 12.
 Samu Szilvia, Sugár út 99.

Kérjük, hogy kéréseivel, kérdéseivel, problémáival bizalommal forduljon presbitereinkhez!

Gyülekezeti alkalmaink

Állandó alkalmaink:

- ✿ Istentiszteleteinket minden vasárnap és ünnepnapon 1/2 11 órakor tartjuk.
- ✿ Vasárnapi iskola foglalkozásokat tartunk óvodáskortól 5. osztályos korig az istentisztelettel egyidőben 1/2 11 órakor.
- ✿ Csütörtökönként 18 órától bibliórát tartunk szeptembertől.
- ✿ Szombatonként 17 órai kezdettel ifjúsági órát tartunk szeptembertől.
- ✿ Októberben kezdődik a konfirmációi felkészülés. Szombatonként 16 órára várjuk konfirmandusainkat.
- ✿ A három iskolában, valamint az Aradi és az Ady utcai óvodákban rendszeres hitoktatást végzünk. Kérjük a szülőket jelezzék gyermekeik részvételi szándékát a szülői értekezleteken. Az iskolai órarend elkészítése után tudunk az órák idejéről pontos felvilágosítást adni.

Rendkívüli alkalmak:

- ✿ Szeptember 14.-én 11 órakor „Múlt és jövő találkozója”
- ✿ Október 6.-án 1/2 11 órakor Tanévnyitó istentisztelet
- ✿ Október 11.-én 18 órakor a németországi Heiligenwald-i egyházi kórus koncertje
- ✿ Október 12.-én egész napos kirándulás Székesfehérvárra
- ✿ December 1.-én délután adventi szeretetvendégség

Alkalmainkra, együttléteinkre mindenkit sok szeretettel hívunk és várunk!

Egyházközségünk presbitériuma a 2001. évben határozatot hozott a temető rendjéről és az azzal kapcsolatos díjakról. A temetővel, temetésekkel és sírhelymegváltásokkal kapcsolatos ügyekben forduljanak gyülekezetünk temetőgondnokához Laczkó Györgynéhez (Sugár út 77).

Egy sírhely érvényességi ideje 25 év. Kérjük az érintettektől, hogy amennyiben a 25 év már lejárt, nyilatkozzanak arról, hogy kívánják-e a sírhelyet újra megváltani.

Az egyházfenntartói járulék összege az országos egyház ajánlását követő presbitéri határozat szerint:

- felnőtt kereső személy esetén 1200 Ft
- nyugdíjas személy esetén 600 Ft

ERŐS VÁR

A Maglódi Evangélikus Egyházközség
 Gyülekezeti újságja

2002./III. évfolyam 1. szám

Megjelenik négyhavonta 1500 példányban

A hírlevélért felel:

Péter Attila lelkész

Cím: 2234 Maglód, Sugár út 79

Tel: 06-29-325-555

Tipográfia és nyomdai előkészítés:

Vémi József